

Довелося на віку  
Глухому з губатим  
Раз у церкві, на біду,  
У парі стояти.  
І губатий що почне  
«Отченаш» читати,  
То так губи іскладе,  
Як ніби свистати.  
Довго глухий поглядав.  
З злості аж мінився,  
Далі руку відвинув,  
Ближче приступився  
Та по пиці його хвать:  
«От тобі — свистати!»  
«Бог з тобою,— каже той, -  
Бачиш — я губатий!»  
Але глухий другий раз:  
«Дарма, що багатий!..  
У нас церква не на те,  
Щоб в нії свистати!»